

Lutkovno gledališče
Maribor

Buba

**PREDLOGI ZA
PRIPRAVO NA
OGLED PREDSTAVE**

Uprizoritev *Buba* je nastala po istoimenski slikanici večkrat nagrajene avtorice Andreje Peklar, v kateri nas popelje na pot radovednega odkrivanja.

Ko Buba prejme pismo, se odpravi na pot, na kateri spoznava vznemirljive značilnosti sveta, katerega del postaja. *Buba* je univerzalna zgodba o naravi, katere del je tudi človek. In kot se buba razvije v metulja, tudi otrok odraste. A z odraslostjo se razvoj pri človeku ne zaključi, saj naše intimne preobrazbe z življenjskimi izkušnjami zmeraj znova vznikajo. *Buba* je pripoved o učenju in odraščanju, o raziskovanju sveta in o spoznavanju samega sebe ...

VODILA ZA OBRAVNAVO PO OGLEDU

Iz knjige na oder ...

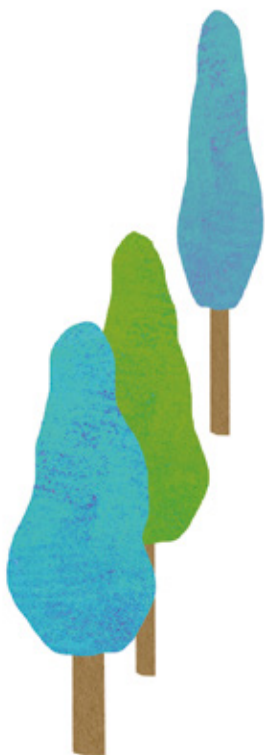
Predstava je nastala po istoimenski slikanici Andreje Peklar, zelo cenjene in pogosto nagrajevane avtorice. Peklarjeva je slikanico z likovno podobo in lutkovno-scenografskimi rešitvami na odru vsebinsko nadgradila. V sodelovanju s Katjo Povše, režiserko uprizoritve, je posamezne dele zgodbe poudarila in jih odrsko osmislila.

Tako so v predstavi poudarjeni dialogi med Bubo in živalicami, ki jih srečuje. Buba najprej sreča kokoško, ki s seboj vozi jajčka, nato mravljice, ki jajčka nosijo na hrbtu ... V predstavi Buba naveže stik z njimi; najbolj jo zanima, kam živali nosijo jajčka. Tako jajce postane simbol, ki ga odrasla žival ščiti in skriva pred zunanjimi vplivi.

Zgodba o Bubinem popotovanju

Ko Buba prejme bratovo pismo, se odpravi na pot. V neznano, saj ne ve, kaj jo čaka. Otožnost, ker zapušča varno zavetje, se ob pripravah na pot meša z vznemirjenjem ob pričakovanju novega, drugačnega. Pismo je zemljevid, ki jo z vsemi opozorili vred naposled varno pripelje na cilj. *Buba* Andreje Peklar je slikovita prisproda odraščanja, sprejemanja odločitev in odgovornosti. Z natančno simboliko slika primerjave Bubine poti in odraščanja. Med iskanjem cilja se nenehno sprašuje, ali je na pravi poti, ali je prišla prezgodaj ali je morda zamudila ... Vprašanja, ki si jih zastavlja Buba, so zelo podobna

tistim, ki si jih zastavljamo ljudje od zgodnjega otroštva naprej.

Lutke in scenografija v predstavi

Lutke, zasnovane za uprizoritev *Buba*, so namizne. Osnova scenografije je vrteči se element jajčaste oblike, ki predstavlja svet, ki ga Buba raziskuje in spoznava. Večina lutk v predstavi je izdelana s pomočjo tehnologije 3D-tiskanja. Lutke živalic so bile zasnovane z natančnim premislekom o tem, kako se te živali v naravi obnašajo, kakšne so njihove značilnosti in kako jih doživlja Buba ob raziskovanju sveta. Buba, kokoška, Bubine sestrice, potniki na avtobusu so preoblečeni s filcem, kar daje občutek topline in mehkode.

Čaplja, ki Bubi predstavlja grožnjo, je v primerjavi z drugimi živalmi večja, zato jo animirata oba igralca.

Gosenica, buba ... metulj

Metulji so krilate žuželke s popolno preobrazbo, saj imajo v svojem razvoju tudi stadij bube. Razvoj, ki vodi do metulja, namreč poteka v več fazah. Odrasla samica metulja na liste rastline odloži jajčeca, iz katerih se razvije gosenica. Gosenice se lahko med seboj razlikujejo po velikosti in barvi, lahko so gole ali kosmate. Običajno imajo devet nog, nimajo pa kril. Ker so gosenice zaradi majhnosti in počasnega premikanja ogrožene od

številnih drugih živali, so razvile mnoge obrambne mehanizme, s katerimi se branijo. Pogosto so zelo pisane ali živih barv, s svojo obliko pa lahko spominjajo tudi na predmete v okolici.

Ste kdaj opazovali gosenico, ki grize list?

Večina gosenic je rastlinojedih, v kmetijstvu so znane kot škodljivci; napadajo namreč rastline, ki jih človek goji za prehrano.

Gosenice pogosto povezujemo tudi s požrešnostjo. Namreč: zrasti morajo hitro, zato tudi hitro jedo; in ker jih je veliko, je lahko škoda, ki jo povzročijo na posameznem pridelku, velika.

Katere živali, razen bube in metuljev, ste še opazili v predstavi?

Pikapolonica sodi v skupino polonic, hroščev, ki jih prepoznamo po značilnih črnih pikah na krilih. Število pik na krilih ni povezano s starostjo pikapolonice.

Kokoška, pripadnica rodu domačih kokoši, katerih posebnost je rdeč greben na glavi.

Mravlje sodijo med kožekrilce, označujemo jih kot zelo delovne, njihova glavna značilnost pa je, da živijo v kolonijah in da je njihovo delo natančno razdeljeno med članice kolonije.

Čaplja sodi med ptice iz reda močvirnikov. Na prvi pogled spominja na druge

večje ptice (štorklje, ibisi, žerjavi), od katerih jih je pa lahko ločiti po vratu med letom. Čaplja ima namreč, za razliko od drugih večjih ptic, med letom vrat zvit v obliki črke S.

PREDSTAVITEV EKIPE

Katja Povše

režiserka in avtorica dramatisacije

Katja Povše deluje kot samostojna lutkovna ustvarjalka, animatorka-igralka, (so)avtorica projektov, režiserka in mentorica pri lutkovnih predstavah za otroke in odrasle. Diplomirala je na Filozofski fakulteti v Ljubljani, smer etnologija in kulturna antropologija (2002), in sicer na temo slovenskega lutkarstva ob koncu tisočletja.

Izpopolnjevala se je na mednarodnem lutkovnem inštitutu Charleville-Mézières v Franciji (poletna šola s Francesco Lattuada), na Lutkovni akademiji Aleksandra Zelwerowicza v Białystoku na Poljskem in na drugih lutkovnih in gledaliških delavnicah. Med letoma 2001–2007 je bila članica igralsko-animatorskega ansambla Lutkovnega gledališča Ljubljana, od leta 2007 pa deluje kot samostojna ustvarjalka in se ukvarja z različnimi lutkovnimi in gledališkimi projekti. Je ustanoviteljica avtorskega gledališča Pripovedno gledališče gdč. Bazilike in soavtorica AEIOU gledališča za dojenčke in malčke. Sodeluje z Lutkovnim gledališčem Ljubljana, RTV SLO, Hišo otrok in

umetnosti, Mini teatrom, Lutkovnim gledališčem Maribor ... Je asistentka za predmet *lutkovna animacija* na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo ter vodi lutkovno-gledališke delavnice za otroke in odrasle.

Andreja Peklarič

avtorica slikanice in likovne podobe uprizoritve

Andreja Peklarič je diplomirala iz slikarstva na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani.

Že kmalu po študiju je stopila na pot svobodnega poklica in se posvetila predvsem ilustriranju knjig za otroke. Z ilustracijami je opremila številne slikanice in tudi učbenike ter revije za otroke in mladino. Nekaj časa se je ukvarjala tudi s snovanjem in ilustriranjem didaktičnih gradiv za pedagoške delavnice v različnih muzejih, z grafičnim oblikovanjem, srečala pa se je tudi z oblikovanjem scenografije in lutk.

V zadnjih letih se posveča predvsem ustvarjanju avtorskih slikanic.

Imela je vrsto samostojnih razstav ilustracij, udeležuje pa se tudi pomembnejših mednarodnih selekcioniranih razstav ilustracij doma in v tujini, na katerih je bila za svoje delo večkrat nagrajena.

Andrej Hrvatin

avtor glasbe

Kot oblikovalec zvoka je sodeloval s številnimi slovenskimi in alternativnimi glasbeniki. Deluje tudi na področju radijske produkcije, nekoč kot džez glasbeni urednik radia MARŠ in avtor oddaj o tradicionalni in sodobni klasični glasbi, kasneje pa kot samostojni soustvarjalec radijskih iger in zvočnih knjig.

Kot glasbenik sodeluje v zelo raznolikih glasbenih in performativnih projektih ter soustvarja ali je soustvaril glasbo za vizualne, plesne, filmske in gledališke projekte.

Pomemben del ustvarjalnosti namenja *soundartu* in elektro-akustičnim zvočnim performansom v povezavi z raziskovanjem *umetnostne terapije* pod imenom NIMETU; leta 2008 je gostoval na *Sonic Art* rezidenci v New Delhiju in 2014 na ISIM konferenci v NY.

Soustvaril je avtorsko glasbo za razne plesne projekte in v živo spremljal plesne predstave in delavnice različnih žanrov – od sodobnih in improviziranih do afriških in orientalskih.

Trenutno poglobljeno raziskuje povezavo umetnosti in umetnostne terapije s šamanističnimi elementi (projekt Locus Solus, zvočna potovanja The Flow, Tranceworks). V 2019 je pričel z vidnejšimi mednarodnimi sodelovanji – izšel je CD Sacrament priznanega ameriškega tolkalca in transpersonalnega psihologa Byrona Metcalfa ter pevke

Jennifer Grais, na katerem je sodeloval kot gost na piščalih in elektronskih zvočilih; poleti 2019 sta izšla CD *Hero's Journey* in digitalna izdaja njegove *meditativno-šamanske* glasbe za ameriški založbi Hemi-Sync in Flying Man Records. Lani je v samozaložbi izdal album *Vroju*, ki je avgusta 2021 izšel še v *hemi-sync* verziji pri založbi Hemi-Sync.

Branko Potočan

oblikovalec giba

Branko Potočan (1963) je svojo umetniško pot začel leta 1986, ko se je pridružil Plesnemu teatru Ljubljana in kot del takratne avantgardne skupine pod vodstvom Ksenije Hribar sodeloval v vseh pomembnejših produkcijah. Med letoma 1990 in 1993 je v Bruslju sodeloval s svetovno znanim koreografom Wimom Vandekeybusom. Z njegovo skupino *Ultima Vez* je prekrizal svetovne plesne in gledališke odre. Leta 1994 je ustanovil svojo skupino fizičnega teatra *Fourklor*, s katero je v obdobju dvajsetih let ustvaril šestnajst celovečernih predstav. Je avtor več kot trideset predstav in za svoje delo je prejel številne nagrade. Med temi je tudi zlata ptica, ki jo je leta 1996 prejel za predstavo *Sanjam spomin, a se spominjam sanj*, in leta 2005 zlata paličica za režijo predstave *Kekec*. Prejel je posebno nagrado žirije na festivalu MESS 98 v Sarajevu, leta 1997 pa nagrado na festivalu INFANT v Novem Sadu. 2007 je za predstavo *Zarjavele trobente* prejel glavno nagrado publike na festivalu Gibanica. 2011 je

za predstavo *Skozi oči dotika* prejel glavno nagrado oblak strokovne žirije na mednarodnem festivalu PUF v Puli.

Že vrsto let sodeluje tudi z večino slovenskih gledališč kot koreograf in svetovalec za gib (Slovensko mladinsko gledališče, Lutkovno gledališče Ljubljana, Gledališče Koper, Anton Podbevšek teater Novo mesto, Mestno gledališče Ljubljana, Lutkovno gledališče Maribor, skupine Betontanc ...).

Leta 1994 je ustanovil zavod Vitkar, zavod za organizacijo in izvedbo kulturnih projektov. Najpomembnejši projekti so: produkcija predstav skupine *Fourklor* in drugih avtorjev na področju sodobnega gledališča in plesa (od leta 1994 je produciral več kot 30 predstav), organizacija delavnic sodobnega cirkusa in drugih usposabljanj. Zavod Vitkar že dvanajst let organizira mednarodni plesno-gledališki festival *Rdeči revirji* v Hrastniku in širše v Zasavju, katerega ustanovitelj in umetniški vodja je Branko Potočan.